

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

L'ESCOLA
DE FADES

MINA TROLINA

L'ESCOLA
DE FADES

EL FANTÀSTIC MÓN

MINA

GUITZA

OLÍVIA

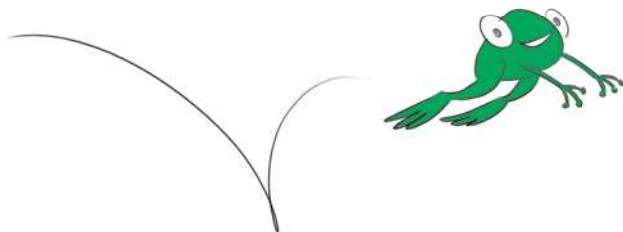

GAL·LA

DE LA MINA TROLINA

MARE I PARE

Títol original: *Mina Lunastorta - La scuola delle fate*
© 2023 De Agostini Libri s.r.l. - www.deagostinilibri.it
Text: Amelia Villetta • Il·lustracions: Elena Triolo

© 2024 Editorial Brúixola (GEB, SL)
Bac de Roda, 64; 08019 Barcelona
Direcció Editorial: Begoña Lozano
Traducció: Susana Rodríguez
Edició: Cristina González
Preimpresió: Pablo Pozuelo

ISBN: 978-84-1349-341-1
D. legal: M-1947-2024
Printed in Spain

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.
Poden utilitzar-se'n citacions sempre que se n'esmenti la procedència.

www.brunolibros.es

AMELIA VILLETTA

MINA TROLINA

Divertida com un TROL, màgica com una FADA

L'ESCOLA DE FADES

IL·LUSTRACIONS D'ELENA TRIOLO

HOLA! ET DONO LA BENVINGUDA A LA MEVA HISTÒRIA.

No et preocupis si esternudes durant la lectura, si estripes alguna pàgina en un descuit o si deixes ditades de xocolata a les vores...

A mi també em passa quan llegeixo llibres.

Però... quin cap! Encara no m'he presentat!

**EM DIC
MINA TROLINA
I SOC UNA TROL.**

Has vist mai un trol?

Som criatures alegres i eixerides, sempre preparades per jugar i fer broma.

De vegades, també fem petites malifetes màgiques, però només a qui s'ho mereix... Per exemple, una vegada vaig transformar el nas d'una fada en un morro de porc!

T'AGRADARIA SABER COM HO VAIG FER?

És una història molt llarga, però si vols te l'explico.

Prepara't alguna cosa per picar, posa't còmode i sobretot no et fiquis el dit al nas, perquè a prop teu podria haver-hi una fada!

Tot va començar l'últim dia d'estiu...

CAPÍTOL PRIMER

—Uaaaaaaaaaaaaaaaaah!

Vaig deixar anar un bon badall mentre m'estirava amb totes les meves forces.

Normalment, ni tan sols les canonades d'un vaixell pirata em poden despertar, però aquell matí em vaig aixecar fresca com una rosa: era un dia especial, el moment que havia estat esperant tot l'estiu!

Em vaig posar ràpidament la roba que la mare m'havia preparat la nit abans i vaig anar corrent cap a les escales sense rentar-me les dents (només havien passat tres dies des de l'últim cop que ho havia fet!).

En lloc de baixar les escales, vaig pujar d'un salt a la barana i em vaig deixar anar a tota velocitat mentre cridava:

—Iuhuuuuuu!

Vaig fer dues tombarelles mortals i vaig aterrar de cul a terra.

Era evident que hauria de perfeccionar la meva tècnica d'aterratge...

En entrar a la cuina, vaig notar una cosa peluda i humida que m'omplia tota la cara de baves: era el Guitza, el nostre gos, que com cada matí em deia bon dia.

Em vaig netejar amb la màniga de la samarreta i vaig seure a taula al costat de la mare i el pare, que estaven esmorzant.

—Ja estàs desperta, Mina? —va demanar el pare, apartant el diari que estava llegint.

—Normalment, t'haig de cridar un munt de vegades abans no t'aixequis del llit —va afegir la mare incrèdula, mentre em servia una tassa de xocolata desfeta fumejant.

Vaig endrapar un grapat de les meves galetes preferides: les especials trencaqueixals de l'àvia, dures com una pedra.

Mentre responia amb la boca plena, les engrunes van sortir disparades per tot arreu:

—Aquest matí no és un matí qualsevol. Avui és el meu primer **GRAN** dia!

Aquell matí aniria per primer cop a l'escola, però no pas a una escola qualsevol...

M'esperava la fantasmagòrica i desgavellada escola de trols, el lloc més genial del món!

A l'escola de joves trols t'ensenyen a:

- Esternudar bromes de colors.
- Explicar acudits que no fan gràcia.
- Fer les trapelleries més divertides i enginyoses del món.
- Preparar pastissos de fang i cigrons.

Totes aquestes coses les sabia gràcies a l'Egidi, el meu antipàtic veí.

L'Egidi és un any més gran que jo i aquell estiu m'havia utilitzat com a conillet d'Índies per practicar tota la màgia que havia après a l'escola. Vaig passar tot l'estiu amb una cua de porc que em sortia del culet!

Ara, finalment, em podria venjar: ull per ull, entrepà de fang per entrepà de fang (un dels refranys que m'havia inventat).

A l'escola jo també aprendria a fer trucs de màgia, com ara fer créixer orelles de ruc a l'Egidi...

—Ja veuràs com et divertiràs, sobretot a les classes d'insults de trol —em va dir el pare—. Era la meva assignatura preferida —va afegir amb un to nostàlgic.

INSULTS DE TROL

1. **CAP DE PEDRA PEDROSA:**
EMPRAR AMB PERSONES CAPARRUDES
2. **BERRUGA CONTAGIOSA:**
EMPRAR AMB PERSONES QUE NO
ET DEIXEN EN PAU
3. **TANCAPARPELLES:**
EMPRAR AMB PERSONES QUE FAN
BADALLAR D'AVORRIMENT
4. **TRUITA ESPATLLADA**
EMPRAR AMB VEÏNS ANTIPÀTICS,
COM L'EGIDI

El meu pare, us haig de dir que és un gran campió d'insults de trols; fins i tot, va guanyar la competició anual tres anys seguits.

—La meva assignatura preferida era pilota presonera al fang —va recordar la mare—. Cada cop que em tocava llançar la pilota, fins i tot el profe marxava!

—Ningú tenia la punteria ni la força de la mare —va afegir tot orgullós el pare.

Vaig començar a pensar si jo també tindria les qualitats dels pares. Però una botzinada descomunal em va arrencar de les meves fantasies.

—Deu ser l'autobús de l'escola! —va anunciar la mare.

Vaig empassar-me d'un glop la xocolata i em vaig cremar la llengua.

Amb les presses, el plat de galetes em va caure a terra, cosa que va provocar una enorme felicitat al Guitza, que les va fer desaparèixer en un tres i no res, ràpid com una aspiradora.

—No t'oblidis d'agafar la granota per a la mestra, és una tradició de la nostra família —em va recordar el pare.

Així doncs, vaig agafar el cistell on hi havia la Grana, la granota que viu a l'estany del nostre jardí.

L'amagaria al calaix de la taula de la mestra per donar-li un bon ensurt.

Segurament em posaria un excel·lent com a premi!

MUAACI!